

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза всѣки присѫтственъ день.

Годишната цѣна на вѣстника е:	
за вѣ Княжеството	25 лева
" " странство	85 "

Абонаментът е само годишенъ, започва отъ 1-и януарий, и се поѣплата.

Писма за абонаменти и публикации, и всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраща до Дирекцията на Държавната Печатница.

Цѣната за обявленията и начинътъ за власянето на суми сѫ показани въ оглѣда „Обявления“.

Год. XXIX.

СОФИЯ, срѣда, 24 януарий 1907 год.

Брой 19.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

По Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Работи.

УКАЗЪ

№ 1.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Божа милостъ и народната воля
Князъ на България

Обявяваме на всички Наши вѣроподданици: XIII Обикновено Народно Събрание, въ четвъртата си редовна сесия, въ XLIV му заседание, държало на 16 декември 1906 год., вотира и прие,

Ние утвърдихме и утвърдяваме слѣдующия

Законъ

за покровителствуване емблемата и названието „Червенъ Кръстъ“.

Чл. 1. Знакътъ „Червенъ Кръстъ“ върху бѣло поле, приетъ отъ Женевската конвенция, служи като емблема и отличителъ знакъ на санитарната служба въ българската войска,

Чл. 2. Отличителниятъ знакъ „Червенъ Кръстъ“ върху бѣло поле и названието „Червенъ Кръстъ“ или „Женевски Кръстъ“ служатъ, както въ миротъй и въ военно врѣме, само за означение санитарнитѣ заведения, персоналътъ и материалътъ покровителствувани отъ Женевската конвенция отъ 6 юли 1906 г.

Чл. 3. Употребленето „Червенъ Кръстъ“ върху бѣло поле се позволява, освѣнъ на санитарната служба въ българската войска, още и на българското дружество отъ „Червени Кръстъ“.

Министърътъ на Войната въ съгласие съ Министра на Вѣтрѣшнитѣ Работи може да позволи и на други дружества, основани съ цѣль да сѫдѣствуватъ на официалната военно-медицинска служба, да употребляватъ знакътъ „Червенъ Кръстъ“.

Чл. 4. Запрѣтено е да се употреблява емблемата или названието „Червенъ Кръстъ“ или „Женевски Кръстъ“: а) за означение търговски или индустриални прѣприятия или стоки, изложени за проданъ;

б) върху емблемата, опаковките или съдовете, съдържащи такива стоки; в) върху реклами, циркулирите или цѣноразписите или за пераздѣлача частъ на нѣкоя търговска марка и фирма.

Чл. 5. Наказватъ се съ глоба отъ 100 до 500 л. и съ запираше до 15 дена: а) лицата, които безъ да иматъ нуждното разрешение употребляватъ емблемата и названието „Червенъ Кръстъ“ или „Женевски Кръстъ“; б) нарушителите постановленията на чл. 4; в) лицата, които въ мирно врѣме безъ разрешение употребляватъ „Червенъ Кръстъ“ върху бѣло поле съ цѣль на измама, че сѫ органи или агенти на българското дружество отъ „Червенъ Кръстъ“.

Сѫщеврѣменно съ наказанието се отнема марката и се конфискуватъ предметите, носещи тая марка.

Чл. 6. Повторението на горѣ-описените дѣйствия се наказва съ глоба отъ 500—3000 лева и съ запираше отъ 16 дена до 2 мѣсeca.

Чл. 7. Прѣдписанията на чл. чл. 4 и 5 се отпасятъ и за емблемата и названието „Червенъ Кръстъ“, когато се употребляватъ съ прибавки или измѣнения, които немогатъ да се разпознаятъ на първъ погледъ.

Чл. 8. Сумите, получени отъ продажба на конфискувани предмети и глобите, прѣвидени въ този законъ, се внасятъ въ фонда на дружеството „Червенъ Кръстъ“.

Чл. 9. Нарушителите постановленията на настоящия законъ въ военно врѣме се сѫдятъ по военно-наказателните закони.

Заповѣдваме, настоящиятъ законъ да се облѣчи съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.

Разпорежданията, за въвеждане въ дѣйствие на този законъ, възлагаме на Нашия Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Работи.

Издаденъ въ Нашата столица София на 8 януарий 1907 год.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Ви-
сочество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписанъ,
Министъръ на Вѣтрѣшнитѣ Работи:

Д. Петковъ.

Първообразниятъ законъ е облѣченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ № 1355, на 19 януари 1907 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,
Министъръ на Правосъдието: **К. Панайотовъ.**

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

„Одобрено, Фердинандъ“.

Докладъ до Негово Царско Височество Княза
№ 108.

Господарю,

Съгласно чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь да моля Ваше Царско Височество да благоволите, съ подписване приложения тукъ указъ, да утвърдите приемиятъ отъ ХІІІ Обикновено Народно Събрание, четвърта редовна сесия, въ XLIV му заседание, държано на 16 декември 1906 год., „Законъ за покровителствуване емблемата и названието „Червенъ Кръстъ“.

Гр. София, 8 януари 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служител и въренъ подданикъ,

Министъръ на Вътрешните Работи:

Д. Петковъ.

По Министерството на Търговията и Земедѣлието.

УКАЗЪ

№ 11.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Всека милост и народната воля

Ние на България.

Обявяваме на всички Наши върноподданици: ХІІІ Обикновено Народно Събрание, четвърта редовна сесия, въ L си заседание, държано на 20 декември 1906 год., гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме слѣдующия

Законъ

за отпускане пожизнена пенсия на ученика при ковачницата на Садовското земедѣлческо училище, Илия Георгиевъ.

Членъ единственъ. Отпуска се пожизнена пенсия отъ 300 л. годишно на бившия ученикъ при ковачницата на Садовското земедѣлческо училище, Илия, Георгиевъ, който при изпълнение на възложената му работа при машината вършачка е пострадалъ, като е останалъ за винаги сакать съ дѣсната си рѣка.

Заповѣдваме, настоящиятъ законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.

Разпорежданията за туряне въ дѣйствие на този законъ, възлагаме на Нашия Министъръ на Търговията и Земедѣлието.

Издаденъ въ София на 15 януари 1907 год.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ,

Министъръ на Търговията и Земедѣлието:

Д-ръ Н. Генадиевъ.

Първообразниятъ законъ е облѣченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ № 1356, на 20 януари 1907 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Министъръ на Правосъдието: **К. Панайотовъ.**

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

„Одобрено, Фердинандъ“.

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 527.

Господарю,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь най-покорно да моля Ваше Царско Височество да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ, за утвърждение приемия отъ ХІІІ Обикновено Народно Събрание, четвърта редовна сесия, въ L му заседание, държано на 20 декември 1906 год., „Законъ за отпускане пожизнена пенсия на ученика при ковачницата на Садовското земедѣлческо училище, Илия Георгиевъ“.

Гр. София, 12 януари 1907 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служител и въренъ подданикъ,

Министъръ на Търговията и Земедѣлието:

Д-ръ Н. Генадиевъ.

УКАЗЪ

№ 13.

НИЕ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Всека милост и народната воля

Ние на България.

Обявяваме на всички Наши върноподданици: ХІІІ Обикновено Народно Събрание, четвърта редовна сесия, въ L си заседание, държано на 20 декември 1906 год., гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме слѣдующия

клона на Софийското дѣвическо педагогическо училище; 14) Кою Георгиевъ отъ Сливенската мѫжка гимназия; 15) Стоянъ Ж. Златаровъ отъ Харманлийската смѣсена прогимназия; 16) Маринъ Василевъ отъ Тетевенската смѣсена прогимназия.

Съ заповѣдъ № 2916 отъ 30 декември 1906 г., възъ основа на чл. 67 отъ Закона за народното просвѣщение, повишаватъ се отъ 1 януари 1907 год. слѣдните образцови учители: 1) Ив. Данковъ при Казанлъшкото педагогическо училище отъ II въ I степенъ; 2) Матей Георгиевъ при Казанлъшкото педагогическо училище отъ III въ II степень; 3) Петъръ Голѣминовъ при Кюстендилското педагогическо училище отъ II въ I степень; 4) Ст. Димитровъ при Шуменското мѫжко педагогическо училище отъ II въ I степень.

Съ заповѣдъ № 2933 отъ 31 декември 1906 г., разрѣшава се, извъ основа на чл. 60 алиней първа отъ Закона за народното просвѣщение, долупимепованитъ волнопаемни учители и учителки, започнали да учителствуватъ прѣди 1 септември 1892 год. да получаватъ отъ 1 януари 1907 год. заплата на III степенни гимназиялни учители: 1) Ана Сарлъева отъ Пловдивската дѣвическа гимназия; 2) Райна Данова отъ Русенската дѣвическа гимназия; 3) Мария Спасова отъ Русенската дѣвическа гимназия; 4) Екатерина Лилова отъ Софиската дѣвическа гимназия; 5) Иовка Панова отъ Софийската дѣвическа гимназия; 6) А. Серезлиева отъ Софийската дѣвическа гимназия; 7) Н. Спирidonова отъ Софийската дѣвическа гимназия; 8) Султана Япкова отъ Софийската дѣвическа гимназия; 9) Сава В. Грековъ отъ Шуменското мѫжко педагогическо училище; 10) Максимъ Стояновъ отъ Разградската мѫжка гимназия; 11) Тодоръ Кръстевъ отъ Търновската мѫжка гимназия; 12) Иванъ Захариевъ отъ Търновската мѫжка гимназия; 13) Ив. Кузумовъ отъ III Софийска мѫжка прогимназия; 14) Георги Палашевъ отъ III Софийска мѫжка прогимназия; 15) Х. Иосифова отъ Софийското дѣвическо педагогическо училище; 16) Ел. Гранитска отъ Софийското дѣвическо педагогическо училище; 17) М. Векилова отъ клона на Софийското дѣвическо педагогическо училище; 18) Ив. Бенчева отъ клона на Софийското дѣвическо педагогическо училище; 19) Н. Загорска отъ клона на Софийското дѣвическо педагогическо училище; 20) Ап. Сакъзовъ отъ клона на Софийското дѣвическо педагогическо училище; 21) Константина Радевъ отъ Старозагорското дѣвическо педагогическо училище; 22) Мария Георгиева отъ Старозагорското дѣвическо педагогическо училище; 23) Ана Лѣшникова отъ Старозагорското дѣвическо педагогическо училище; 24) Мария Лангога Люкмеджиева отъ Шуменското дѣвическо педагогическо училище; 25) Екатерина Иончева отъ Видинската дѣвическа прогимназия; 26) Д. П. Коларовъ отъ Ломската мѫжка прогимназия; 27) Иванъ Коновъ отъ Ломската дѣвическа прогимназия; 28) Кипа Бейчева отъ Ломската дѣвическа прогимназия; 29) Хр. Нечевъ отъ Берковската смѣсена прогимназия; 30) Стефанъ Поповъ отъ Берковската смѣсена прогимназия; 31) Тодоръ

Георгиевъ отъ Берковската смѣсена прогимназия; 32) Никола Бояджиевъ отъ Берковската смѣсена прогимназия; 33) Никола Пасковъ отъ горния курсъ на Бѣлослатинското основно училище; 34) Димитъръ Атанасовъ отъ горния курсъ на Бѣлослатинското основно училище; 35) Григоръ П. Ивановъ отъ горния курсъ на Кнеженското основно училище; 36) Иорданъ Гьошевъ отъ горния курсъ на Фердинандското основно училище; 37) Давидъ Бочаровъ отъ Вратчанска дѣвическа прогимназия; 38) Сенка Райкова отъ Вратчанска дѣвическа прогимназия; 39) Григоръ Николовъ отъ Вратчанска мѫжка прогимназия; 40) Константинъ Петковъ отъ Вратчанска мѫжка прогимназия; 41) Петъръ А. Баталовъ отъ Кюстендилската мѫжка прогимназия; 42) Елена Кацчева отъ Кюстендилската дѣвическа прогимназия; 43) Яначко Георгиевъ отъ горния курсъ на Босилиградското основно училище; 44) Тодоръ К. Бабамовъ отъ горния курсъ на Босилиградското основно училище; 45) Георги Ив. Маджаровъ отъ Радомирската смѣсена прогимназия; 46) Хр. П. Казаковъ отъ горния курсъ на Луковитското основно училище; 47) Ив. П. Караджовъ отъ горния курсъ на Луковитското основно училище; 48) Ив. Александровъ отъ Тетевенската смѣсена прогимназия; 49) Георги Златевъ отъ Тетевенската смѣсена прогимназия; 50) Цачо Василевъ отъ Троянската смѣсена прогимназия; 51) Ганчо Бенчевъ отъ Плѣвенската дѣвическа прогимназия; 52) Ив. Георгевъ отъ Цлѣвенската мѫжка прогимназия; 53) Георги Войниковъ отъ Плѣвенската мѫжка прогимназия; 54) Алекси Кусевъ отъ Ловешката мѫжка прогимназия; 55) Мария Ионкинъ Владикинъ отъ Ловешката дѣвическа прогимназия; 56) Еремия Начевъ отъ Карловската мѫжка прогимназия; 57) Петъръ Бюлбюлевъ отъ горния курсъ на Брѣзовското основно училище; 58) Ангелъ Папукчиевъ отъ горния курсъ на Брѣзовското основно училище; 59) Христо Фурнаджиевъ отъ горния курсъ на Брѣзовското основно училище; 60) Спасъ Тикларовъ отъ горния курсъ на Брѣстовишкото основно училище; 61) Христо П. Николовъ отъ горния курсъ на Горнобѣловското основно училище; 62) Петко Нечевъ отъ горния курсъ на Калоферското основно училище; 63) Хар. Кръстановъ отъ горния курсъ на Калоферското основно училище; 64) Драги Йайджевъ отъ горния курсъ на Каменишкото основно училище; 65) Христо Черневъ отъ Карловската дѣвическа прогимназия; 66) Мария Попова отъ Карловската дѣвическа прогимназия; 67) Юранъ Генковъ отъ Карловската дѣвическа прогимназия; 68) Сава Савовъ отъ Клисурската смѣсена прогимназия; 69) Димитъръ П. Томовъ отъ Панагюрската смѣсена прогимназия; 70) Ив. Гачевъ отъ Пещерската смѣсена прогимназия; 71) Недѣлко Петровъ отъ Сопотската смѣсена прогимназия; 72) Перикли Додуловъ отъ Сопотската смѣсена прогимназия; 73) Лидия Ариярова отъ Станимашката дѣвическа прогимназия; 74) Ангелъ Черневъ отъ Станимашката мѫжка прогимназия; 75) Мария Дочева отъ Татарпазар.

Нашия Министъръ на Финансите, представено съдоклада му подъ № 253 отъ 17 януари т. г.,

Постановихме и постановяваме:

I. Разрешава се на Министерството на Финансите да даде, по доброволно съгласие, изработването на 26.000 риса цигарена хартия на тевтерчета, на Софийския жител Илия Хр. Дундовъ, по прѣложената отъ него цѣна—53.248 л., като се съобрази точно съ поемните условия за прѣприятието.

II. Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на нашия Министъръ на Финансите.

Издаденъ въ ст. София на 18 януари 1907 г.

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Приподписанъ,

Министъръ на Финансите: **Л. Паяковъ.**

На първообразния съ собствената на Негово Царско Височество ръка написано:

„Одобreno, **Фердинандъ.**“

Докладъ до Негово Царско Височество Княза

№ 253.

Господарю,

Съгласно X постановление на Министерски Съветъ, взето въ заседанието му отъ 10 януари 1907 год., протоколъ № 4, имамъ честь да помоля Ваше Царско Височество, чрезъ подписане тукъ приложения указъ, да благоволите и разрешите на повѣреното ми министерство, щото изработването на 26.000 риса цигарена хартия на тевтерчета да се възложи, по доброволно съгласие, на Софийския жител Илия Хр. Дундовъ, по прѣложената отъ него цѣна—53.248 л., като се съобрази точно съ поемните условия за прѣприятието.

Ст. София, 17 януари 1906 год.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ,

Министъръ на Финансите: **Л. Паяковъ.**

По пенсионното управление.

Съ указъ № 312 отъ 20 декември 1906 г., възъ основа на чл. 34 отъ Закона за пенсии за чиновници по гражданското вѣдомство и чл. 31 отъ Правилника за прилагане на сѫщия законъ.

I. Опрѣдѣлятъ се пенсии за изслужено врѣме на слѣдующите лица:

1) на Радославъ Христо Гешевъ отъ гр. София, въ размѣръ на 778 л. годишно, начиная отъ 7 октомври 1906 год., за изслужени 16 години, 1 мѣсяцъ и 21 день държавна служба;

2) на Стефанъ Д. Марковъ отъ гр. София, въ размѣръ на 944 л. годишно, начиная отъ 23 ок-

томврий 1906 год., за изслужени 17 години, 3 мѣсяца и 2 дни държавна служба;

3) на Никола Я. Златаровъ отъ гр. Карлово, въ размѣръ на 1773 л. годишно, начиная отъ 1 септември 1906 год., за изслужени 25 години, 8 мѣсяца и 18 дни държавна служба;

4) на Атанасъ Недѣлчевъ отъ гр. Шуменъ, въ размѣръ на 413 л. годишно, начиная отъ 15 септември 1906 год., за изслужени 21 година, 8 мѣсяца и 9 дни държавна служба;

5) на Никола Г. Санкийски отъ гр. Пловдивъ, въ размѣръ на 259 л. годишно, начиная отъ 1 септември 1906 год., за изслужени 16 години, 5 мѣсяца и 10 дни държавна служба;

6) на Петъръ Спасовъ отъ с. Геренъ, Пловдивска околия, въ размѣръ на 245 л. годишно, начиная отъ 20 май 1906 год., за изслужени 15 години, 3 мѣсяца и 3 дни държавна служба, и

7) на Евдокия А. Вълчева отъ гр. Плевенъ, сама вдовица, наследствена пенсия въ размѣръ на 179 л. годишно, начиная отъ 7 августъ 1906 год., за изслужени отъ покойния ѝ съпругъ Антонъ Вълчевъ, 20 години, 3 мѣсяца и 12 дни държавна служба.

II. Възобновяватъ се пенсии за изслужено врѣме на слѣдните лица:

1) прѣкратената съ указа № 336 отъ 5 декември 1900 год. пенсия на Тодоръ А. Мусевъ отъ гр. Татаръ-Пазарджикъ, да се възстанови отъ 1 октомври 1906 год. въ размѣръ на 905 л. годишно, за изслужени 25 години и 5 дни държавна служба, и

2) прѣкратената съ указа № 334 отъ 12 ноември 1905 год. пенсия на Иванъ Р. Гайтанджиевъ отъ гр. Ески-Джумая, да се възстанови отъ 23 юлий 1906 год., въ размѣръ на 760 л. годишно, за изслужени 19 години, 3 мѣсяца и 12 дни държавна служба.

III. Видоизмѣняватъ се пенсии за изслужено врѣме на слѣдующите лица:

1) опрѣдѣлената съ указа № 129 отъ 27 май 1900 год. наследствена пенсия на Хитошъ И. Фанджиянъ отъ гр. Пловдивъ, въ размѣръ на 982 л. годишно, да се намали отъ 24 юлий 1906 год. на 827 л., понеже дъщеря ѝ Аракси се е омжжила;

2) опрѣдѣлената съ указа № 278 отъ 3 ноември 1906 год. пенсия на Петра Кръстева отъ с. Царь-Шишманово, Кулска околия, въ размѣръ на 76 л. годишно, да се намали отъ 18 октомври 1906 год. на 62 л., понеже синът ѝ Георги е починалъ;

3) опрѣдѣлената съ указа № 200 отъ 1 юли 1900 год. пенсия на Михалъ Кленовски отъ гр. Дупница, въ размѣръ на 171 л. годишно, да се прѣкрати отъ 1 октомври 1906 год., понеже е починалъ. Пенсията въ сѫщия размѣръ до 1 декември 1906 год., и занапрѣдъ по 57 л. годишно, да прѣмине върху съпругата му Елисавета Михаилова, сама вдовица;

4) опрѣдѣлената съ указа № 106 отъ юли 1902 год. пенсия на Ангелъ Веловъ отъ гр. Станимака, въ размѣръ на 412 л. годишно, да се прѣкрати отъ 12 септември 1906 год., понеже е по-

